

Gesetzblatt

für die Freie Stadt Danzig

Nr. 26

Ausgegeben Danzig, den 7. Juni

1924

Inhalt. Gesetz betreffend die mit der Republik Polen geschlossenen Abkommen über Gewährung von Rechtshilfe und zur Vermeidung von Doppelbesteuerung (S. 225). — Beitritt der Freien Stadt Danzig zu den am 18. 5. 1904/4. 5. 1910 in Paris geschlossenen Abkommen betreffend Mädchenhandel (S. 246). — Verordnung betreffend weitere Umstellung des Preussischen Gerichtskostengesetzes in der für Danzig geltenden Fassung vom 27. März 1923 — Gesetzbl. S. 392 — mit den Abänderungen des Gesetzes vom 22. Oktober 1923 und der Verordnung vom 23. Oktober 1923 — Gesetzbl. S. 1094 und S. 1101 — (S. 246).

71 Volkstag und Senat haben folgendes Gesetz beschlossen, das hiermit verkündet wird:

Gesetz

betreffend die mit der Republik Polen geschlossenen Abkommen über Gewährung von Rechtshilfe und zur Vermeidung von Doppelbesteuerung. Vom 26. 5. 1924.

§ 1.

(1) Den am 17. März 1924 unterzeichneten Abkommen zwischen der Freien Stadt Danzig und der Republik Polen zur Ausglei chung der beiderseitigen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern sowie über Rechtsschutz und Rechtshilfe auf dem Gebiete der Steuern wird zugestimmt.

(2) Die Abkommen werden nachstehend veröffentlicht.

§ 2.

Dieses Gesetz tritt mit dem Tage der Verkündung in Kraft.

Danzig, den 26. Mai 1924.

Der Senat der Freien Stadt Danzig.

Sahm.

Dr. Volkmann.

Umowa

zawarta między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem, w celu wyrównania obustronnego opodatkowania a w szczególności w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie bezpośrednich podatków.

Rzeczpospolita Polska i Wolne Miasto Gdańsk, powodowane życzeniem wyrównania obustronnego opodatkowania w dziedzinie podatków bezpośrednich, a w szczególności zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, zawarły niniejszą umowę.

W tym celu zostali ustanowieni Pełnomocnikami:

ze strony Rzeczypospolitej Polskiej:

p. Dr. Artur Zabicki, Sędzia Najwyższego Trybunału Administracyjnego,

ze strony Wolnego Miasta Gdańska:

p. Fritz Lademann, Radca Stanu i Kierownik Krajowego Urzędu podatkowego,

p. Dr. Ernst Gallasch, Starszy Radca Rządu.

Pełnomocnicy, przedstawivszy swoje pełnomocnictwa i uznawszy je za dobre i należyte, ułożyli, co następuje:

Artykuł I.

(1) O ile w następujących artykułach nie postanowiono inaczej

a) obywatele Rzeczypospolitej Polskiej i obywatele Wolnego Miasta Gdańska będą pociągani do płacenia bezpośrednich podatków tylko na rzecz tego obszaru, w którym mają miejsce zamieszkania, a o ile nie mają miejsca zamieszkania, w którym mają stałe miejsce pobytu lub taki pobyt, od którego ustawy podatkowe uzależniają obowiązek podatkowy. O ile mają miejsce zamieszkania lub przebywają na obszarze obydwóch Stron, będą pociągani do podatków tylko na rzecz tej Strony, której są obywatelami.

b) odnośnie opodatkowania osób, mających podwójne miejsce zamieszkania lub pobytu, a nie posiadających obywatelstwa ani Rzeczypospolitej Polskiej, ani Wolnego Miasta Gdańska, Naczelne Władze Skarbowe obydwóch Stron umawiających się będą się układały oddzielnie od wypadku do wypadku.

(2) Za miejsce zamieszkania po myśli tej umowy uważa się to miejsce, w którym ktoś posiada mieszkanie wśród okoliczności, ujawniających zamiar zatrzymania mieszkania.

(3) Spadki nie objęte lub takie, których spadkobierca jeszcze nie jest ustalony, należy odnośnie podatków tak traktować, jak gdyby spadkodawca jeszcze żył.

Artykuł II.

(1) Grunty i budynki oraz przychód z tychże, będą podlegały podatkom bezpośrednim tylko na tym obszarze, na którym leżą.

(2) Wierzytelności hipotecznie zabezpieczone i inne rzeczowe obciążenia nieruchomości uważa się za majątek nieruchomy po myśli ustępu 1; dochód z takich pretensji uważa się za dochód z kapitału.

Artykuł III.

(1) Przedsiębiorstwa zarobkowe oraz przychód z tychże będą podlegały podatkom bezpośrednim tylko na tym obszarze, na którym znajduje się warsztat pracy.

(2) Za warsztat pracy uważa się: zakład główny, zakłady filjalne, zakłady wytworcze, ekspozytury dla zakupna lub sprzedaży, pomieszczenia składowe, kantory i inne urządzenia do wykonywania przedsiębiorstwa przez samego przedsiębiorcę, jego wspólnika w przedsiębiorstwie, prokurzystę lub innego stałego zastępcę lub pracownika.

(3) W przypadkach, gdy warsztaty pracy tego samego przedsiębiorstwa znajdują się na obszarze obydwóch Stron umawiających się, pobiera się bezpośrednio podatki na rzecz każdego z tych obszarów tylko w miarę działalności zarobkowej rozwiniętej z warsztatu krajowego.

A b k o m m e n

zwischen der Freien Stadt Danzig und der Republik Polen zur Ausgleichung der beiderseitigen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern.

Die Freie Stadt Danzig und die Republik Polen haben — von dem Wunsche geleitet, die beiderseitige Besteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern auszugleichen, insbesondere die Doppelbesteuerung zu vermeiden — nachstehende Abkommen abgeschlossen.

Zu diesem Zwecke wurden als Bevollmächtigte ernannt:

von Seiten der Freien Stadt Danzig:

Staatsrat Fritz Lademann, Leiter des Landessteueramtes,
Oberregierungsrat Dr. Ernst Gallasch;

von Seiten der Republik Polen:

Dr. Artur Zabicki, Richter des obersten Verwaltungsgerichtshofes.

Die Bevollmächtigten haben, nachdem sie sich ihre Vollmachten mitgeteilt und diese als gut und richtig befunden haben, folgende Bestimmungen im beiderseitigen Einvernehmen festgesetzt:

Artikel I.

(1) In soweit in den folgenden Artikeln nicht etwas anderes vereinbart ist:

- a) werden Angehörige der Freien Stadt Danzig und der Republik Polen zu den direkten Steuern nur zu Gunsten des Gebietes, in welchem sie ihren Wohnsitz und in Ermangelung eines solchen ihren dauernden Aufenthalt oder einen Aufenthalt haben, an den die Steuer-gesetze die Steuerpflicht knüpfen, und für den Fall, daß sie den Wohnsitz oder den Aufenthalt in dem Gebiete beider Teile haben, nur zu Gunsten des Teiles herangezogen, dessen Angehörige sie sind,
- b) werden bezüglich der Besteuerung von Personen mit doppeltem Wohnsitz oder Aufenthalt, die weder Angehörige der Freien Stadt Danzig noch der Republik Polen sind, von den obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden vertragsschließenden Teile von Fall zu Fall besondere Vereinbarungen getroffen werden.

(2) Einen Wohnsitz im Sinne dieses Abkommens hat jemand dort, wo er eine Wohnung unter Umständen inne hat, die auf die Absicht der Beibehaltung einer solchen schließen lassen.

(3) Ruhende Erbschaften oder solche, deren Erbe noch nicht feststeht, werden rücksichtlich der Steuern so behandelt, als wenn der Erblasser noch lebte.

Artikel II.

(1) Grundstücke und Gebäude, sowie der Ertrag daraus sollen nur in dem Gebiete zu den direkten Steuern herangezogen werden, in welchem sie liegen.

(2) Hypothekensforderungen und sonstige dingliche Belastungen einer Liegenschaft gelten als Grundvermögen im Sinne des Absatz 1; das Einkommen daraus wird als Kapitaleinkommen angesehen.

Artikel III.

(1) Der Gewerbebetrieb sowie der Ertrag daraus sollen nur auf dem Gebiete zu den direkten Steuern herangezogen werden, auf welchem eine Betriebsstätte zur Ausübung des Gewerbes unterhalten wird.

(2) Als Betriebsstätten gelten: die Hauptanstalt, Zweigniederlassungen, Fabrikationsstätten, Ein- und Verkaufsstellen, Niederlagen, Kontore und sonstige zur Ausübung des Gewerbes durch den Unternehmer selbst, dessen Geschäftsteilhaber, Prokuristen oder andere ständige Vertreter und Angestellte unterhaltene Geschäftseinrichtungen.

(3) Befinden sich Betriebsstätten desselben gewerblichen Unternehmens in beiden Gebieten, so soll die Heranziehung zu den direkten Steuern in jedem Gebiete nur nach Maßgabe des von den inländischen Betriebsstätten aus stattfindenden Betriebes erfolgen.

(4) Za wykonywanie przedsiębiorstwa uważa się także udział w przedsiębiorstwach spółkowych za wyjątkiem udziałów w spółkach z ograniczoną odpowiedzialnością, akcji, papierów udziałowych i innych tym podobnych papierów wartościowych.

(5) Jeżeli przedsiębiorstwo zarobkowe rozciąga swoją działalność z obszaru Jednej Strony na obszar Drugiej Strony, nie utrzymując tam warsztatu pracy rodzaju określonego w ustępie 2, to przypadające podatki bezpośrednie pobiera wyłącznie ta Strona, na obszarze której istnieje warsztat pracy.

(6) Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 9,

a) wymierzać będą przypadające podatki dla płatników, którzy po myśli poprzednich postanowień podlegają podatkowi na obszarze Obydwóch Stron, z reguły władze podatkowe tego obszaru, na którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa;

b) będą od płatników, którzy po myśli poprzednich postanowień podlegają podatkowi na obszarze Obydwóch Stron, z reguły tylko władze podatkowe tego obszaru, na którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, żądały wyjaśnień w sprawach podatkowych

(7) Władze podatkowe Drugiej Strony winny się starać o pozyskanie podstaw wymiarowych w jaknajszerszym zakresie przez zasiąganie wiadomości u właściwej władzy podatkowej obszaru, na którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

(8) Władze podatkowe Drugiej Strony są o tyle związane podanym im do wiadomości wynikiem wymiaru podatku, ile że na obydwóch obszarach nie można opodatkować więcej, aniżeli oczywisty łączny przychód (dochód), który może być wykazany ze wszystkich warsztatów pracy, wchodzących w rachubę. Atoli władze podatkowe Obydwóch Stron mają prawo otrzymany materiał wymiarowy dostosować do własnych przepisów ustawowych. W razie potrzeby władze podatkowe Obydwóch Stron będą się między sobą porozumiewały. Gdyby porozumienie co do ogólnego przychodu, który ma być rozdzielony, nie przyszło do skutku także w II instancji, to należy się odnieść do Naczelnych Władz Skarbowych, które rozstrzygną po wzajemnym porozumieniu się.

(9) W przypadkach, w których dla poszczególnych warsztatów pracy prowadzi się odrębne prawidłowe księgi, miarodajne będą dla wymiaru podatków na rzecz każdej Strony na ogół odrębne zamknięcia rachunkowe, przyczem każdej Stronie przysługuje prawo do sprawdzania tych zamknięć pod względem ich rzetelności.

(10) O ile chodzi o rozdział przychodów, osiągniętych przez wspólną działalność warsztatów pracy, położonych na obszarze Obydwóch Stron, ułożą się Naczelné Władze Skarbowe obu Stron, co do słusznego rozdziału tych przychodów (wydatków). Aż do tego czasu stosować się będzie w zasadzie następujące pravidła:

a) Na rzecz obszaru, na którym znajduje się siedziba przedsiębiorstwa, należy wydzielić jako należność siedziby 15% ogólnego przychodu podlegającego podatkowi,

b) resztę, pozostałą po odliczeniu kwoty, określonej pod literą a), rozdzieli się według następującego klucza:

aa) odnośnie przedsiębiorstw ubezpieczeniowych, kredytowych, bankowych i przewozowych tak według stosunku przychodów, płynących z poszczególnych warsztatów pracy, jako też według stosunku zarobków, wypłaconych pracownikom itp. w poszczególnych warsztatach pracy na podstawie prawidłowej listy płacy;

bb) odnośnie przedsiębiorstw komunikacyjnych (lądowych, żeglugowych i napowietrznych), o ile chodzi o przychody osiągnięte na poszczególnych przestrzeniach, według stosunku długości przestrzeni komunikacyjnych, położonych w obrębie każdej Strony, przyczem nie wchodzi w rachubę odnośnie przedsiębiorstw

(4) Als gewerbliche Betriebe sind auch Beteiligungen an gesellschaftlichen Unternehmungen zu behandeln mit Ausnahme von Anteilen an Gesellschaften mit beschränkter Haftung, Aktien, Anteilscheinen und sonstigen derartigen Wertpapieren.

(5) Erstreckt sich der Betrieb der Erwerbsunternehmung von dem Gebiete des Einen vertragsschließenden Teiles auf das Gebiet des Andern Teiles, ohne daß sich in diesem eine Betriebseinrichtung im Sinne des Absatz 2 befindet, so sollen die direkten Steuern nur von dem Teile erhoben werden, auf dessen Gebiet sich eine Betriebseinrichtung befindet.

(6) Vorbehaltlich des Absatzes 9 sollen Steuerpflichtige, die gemäß dem Vorstehenden in beiden Gebieten zu den Steuern heranzuziehen sind,

a) in der Regel zunächst von den Steuerbehörden desjenigen Gebietes veranlagt werden, in dem sich der Sitz des Unternehmens befindet,

b) zu steuerlichen Auskünften in der Regel nur von den Steuerbehörden desjenigen vertragsschließenden Teiles herangezogen werden, auf dessen Gebiet sich der Sitz des Unternehmens befindet.

(7) Die Steuerbehörden des Anderen vertragsschließenden Teiles sollen die Gewinnung der Besteuerungsgrundlagen in weitgehendem Umfange durch Auskunftseinholung bei den zuständigen Steuerbehörden des Sitzgebietes erstreben.

(8) Die Steuerbehörden des Anderen Gebietes sind an das ihnen mitgeteilte Veranlagungsergebnis insoweit gebunden, als insgesamt in beiden Gebieten nicht mehr versteuert werden darf, als der nachweisbare Gesamtertrag (Gesamteinkommen) aller in Betracht kommenden Betriebsstätten ausgemacht hat. Jedoch sollen die beiderseitigen Steuerbehörden nicht gehindert sein, das mitgeteilte Veranlagungsmaterial gemäß der inländischen Gesetzgebung richtig zu stellen. Nötigenfalls haben sich die beiderseitigen Steuerbehörden ins Benehmen zu setzen. Kommt eine Einigung über den aufzuteilenden Gesamtertrag auch in der II. Instanz nicht zustande, so ist die Entscheidung der obersten Finanzverwaltungsbehörden herbeizuführen, die im beiderseitigen Einvernehmen erfolgt.

(9) Besteht hinsichtlich der einzelnen Betriebsstätten eine abgeordnete geschlossene Buchhaltung, so sollen für die beiderseitige Besteuerung im allgemeinen die besonderen Rechnungsabschlüsse maßgebend sein, wobei jedem der vertragsschließenden Teile das Prüfungsrecht hinsichtlich der Richtigkeit dieser Abschlüsse verbleibt.

(10) Hinsichtlich der Aufteilung der durch die gemeinsame Tätigkeit der beiderseitigen Betriebseinrichtungen erzielten Einnahmen werden die obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden vertragsschließenden Teile Bestimmungen über eine angemessene Verteilung solcher Einnahmen (Ausgaben) vereinbaren. Bis dahin hat als Regel folgendes zu gelten:

a) zu Gunsten des Gebietes, in dem sich der Sitz des Unternehmens befindet, sind 15 % des zu versteuernden Gesamtertrages als Sitzquote auszuscheiden;

b) der nach Buchstabe a) verbleibende Rest ist nach folgendem Schlüssel aufzuteilen:

aa) bei Versicherungs-, Kredit-, Bank- und Transportunternehmungen sowohl nach dem Verhältnis der in den einzelnen Betriebsstätten erzielten Roheinnahmen als auch nach dem Verhältnis der den Angestellten usw. in den einzelnen Betriebsstätten laut ordnungsmäßigen Lohnlisten gezahlten Löhne;

bb) bei Verkehrsunternehmungen (Land, Wasser und Luft) hinsichtlich der auf den einzelnen Strecken erzielten Einnahmen nach dem Längenverhältnis der in beiden Gebieten gelegenen Verkehrswege, wobei rücksichtlich der Flußschiffahrtunternehmungen die Hafens- und Seestrecken und bei Unternehmungen, welche den Transitwarenhandel aus dem

żeglugowych rzecznych przestrzenie portu i morze, a odnośnie przedsiębiorstw, trudniących się tranzytem towarowym z obszaru Jednej Strony za granicę przez obszar Drugiej Strony, operacje dotyczące tranzytu, a to o tyle o ile chodzi o podatki przypadające na obszar tranzytowy;

cc) odnośnie wszystkich innych przedsiębiorstw zarobkowych według stosunku surowych przychodów i zysków brutto, płynących z poszczególnych warsztatów pracy.

(11) W przypadkach, w których rozdział przychodów według powyższych mierników pozostawałby w rażącej sprzeczności z zyskowością poszczególnych warsztatów pracy, Naczelne Władze Skarbowe Obydwóch Stron uzgodnią inny słuszny klucz rozdziału, a to na wniosek bądź władzy podatkowej, bądź płatnika.

(12) Ustawowe postanowienia, przewidujące na obszarze Jednej Strony odmienne traktowanie pod względem podatkowym płatników, obowiązanych do płacenia podatków tylko w ograniczonej mierze, mogą być stosowane do obywateli obszaru Drugiej Strony tylko za obopólnym porozumieniem się Naczelnych Władz Skarbowych.

(13) Powyższe postanowienia nie mają zastosowania przy wymiarze podatków od handlu obnośnego i rozwozowego, do którego pod tym względem zalicza się zawodowy skup towarów w celu odprzedaży lub wywozu zagranicę, zaliczony według ustawy polskiej o podatku przemysłowym (artykuł 5 ustęp 1, i II część, litera A, taryfy) II do przedsiębiorstw przemysłowych.

Artykuł IV.

Postanowienia artykułu III stosuje się odpowiednio do innych zatrudnień o celach zarobkowych, nie wyłączając w szczególności działalności naukowej, artystycznej, literackiej i wychowawczej, dalej pracy zawodowej lekarzy, adwokatów, architektów, inżynierów i innych wolnych zawodów, oraz do przychodów z tychże zatrudnień.

Artykuł V.

Postanowienia zawarte w artykułach I do III stosuje się odpowiednio do osób prawnych; o ile postanowienia te uzależniają opodatkowanie od miejsca zamieszkania, to miarodajną jest siedziba tych osób.

Artykuł VI.

(1) Z publicznych kas wszelkiego rodzaju wypłacane jednorazowe lub powtarzające się uposażenia lub zasiłki, które przyznano ze względu na istniejący lub wygasły stosunek służbowy (najmu pracy), podlegają z zastrzeżeniem postanowień zawartych w dalszych ustępach, opodatkowaniu tylko na tym obszarze, z którego wypłata płynie.

(2) Urzędnicy atoli, pracownicy, słudzy, robotnicy itp. Jednej Strony lub przedsiębiorstw do Niej należących, którzy mają siedzibę służbową i miejsce zamieszkania na obszarze Drugiej Strony, a są obywatelami Pierwszej Strony, podlegają podatkowi bezpośredniemu od uposażenia (zarobków) tylko na tym obszarze, na którym mają siedzibę służbową i miejsce zamieszkania.

(3) Powyższe postanowienia nie stosują się do urzędników, pracowników, sług, robotników itp., których ognisko rodzinne, składające się z małżonka i krewnych w linii wstępnej i zstępnej, znajduje się na obszarze Drugiej Strony. Ci urzędnicy, pracownicy, słudzy, robotnicy itp. będą pociągani do bezpośrednich podatków na tym obszarze, na którym znajduje się ich ognisko rodzinne. Nie będą oni na obszarze siedziby służbowej pociągani do płacenia żadnych innych podatków, pobieranych w miejsce podatku od uposażeń służbowych (podatku dochodowego), a w szczególności nie będą pociągani do płacenia podatków, nakładanych na przyjezdnych (Fremden- oder Herbergsteuer) przez nie-panstwowe związki samorządowe. Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Senat Wolnego Miasta Gdańska udzielią sobie po wejściu w życie niniejszej umowy imienną listę tych urzędników, pracowników, sług, robotników itp., a następnie będą sobie podawały do wiadomości wszelkie zmiany dotyczące tych list.

einen Gebiete ins Ausland durch das andere Gebiet betreiben, die den Transitverkehr betreffenden Geschäfte bei der Steuerbemessung im Durchzugsgebiete außer Ansatz zu bleiben haben;

cc) bei allen anderen Erwerbsunternehmungen nach dem Verhältnis der in den einzelnen Betriebsstätten erzielten Roheinnahmen und Bruttogewinne.

(11) Wenn die vorstehenden Maßstäbe im Einzelfalle zu den tatsächlichen Ertragsverhältnissen der einzelnen Betriebsstätten in erheblichem Widerspruch stehen, werden die beiderseitigen obersten Finanzverwaltungsbehörden über Anträge der Steuerbehörden oder der Steuerpflichtigen einen anderen billigen Verteilungsmaßstab vereinbaren.

(12) Gesetzliche Bestimmungen, die in dem Einen Gebiete eine Sonderbehandlung der beschränkt Steuerpflichtigen zulassen, sollen gegenüber den Angehörigen des Anderen Gebietes nur im gegenseitigen Einvernehmen zwischen den beiderseitigen obersten Finanzverwaltungsbehörden zur Anwendung kommen.

(13) Die vorstehenden Bestimmungen beziehen sich nicht auf die Besteuerung des Hausier- und Wandergewerbes einschließlich des nach dem polnischen Gewerbesteuergesetz Artikel 5 Absatz 1 und dem Steuertarif II. Teil lit. A II als Gewerbebetrieb zu behandelnden gewerbsmäßigen Wareneinkaufes zum Zwecke des Wiederverkaufes oder der Ausfuhr außer Landes.

Artikel IV.

Auf sonstige gewinnbringende Beschäftigungen, insbesondere einschließlich wissenschaftlicher, künstlerischer, schriftstellerischer, unterrichtender oder erziehender Tätigkeit, der Berufstätigkeit der Ärzte, Rechtsanwälte, Architekten, Ingenieure und der Ausübung anderer freier Berufe und auf die Einnahmen hieraus finden die Bestimmungen des Artikels III entsprechende Anwendung.

Artikel V.

Die Bestimmungen der Artikel I—III finden auf nicht physische Personen sinngemäß Anwendung; soweit darin die Besteuerung auf den Wohnsitz abgestellt ist, ist ihr Sitz maßgebend.

Artikel VI.

(1) Vorbehaltlich der Bestimmungen der folgenden Absätze sollen aus öffentlichen Kassen jeder Art zahlbare einmalige und wiederkehrende Bezüge oder Unterstützungen, die mit Rücksicht auf ein bestehendes oder früheres Dienst- (Lohn-) Verhältnis gewährt werden, der Besteuerung nur im Gebiete desjenigen vertragschließenden Teiles unterliegen, aus dem die Zahlung erfolgt.

(2) Doch sollen Beamte, Angestellte, Diener, Arbeiter usw. eines der vertragschließenden Teile oder der von diesen betriebenen Unternehmungen, die auf dem Einen Gebiete ihren Dienst- und Wohnsitz haben und Angehörige des Anderen vertragschließenden Teiles sind, zu den direkten Steuern von ihren Dienst- (Lohn-) Bezügen nur auf dem Gebiete ihres Dienst- und Wohnsitzes herangezogen werden.

(3) Die vorstehende Bestimmung bezieht sich nicht auf Beamte, Angestellte, Diener, Arbeiter usw., deren aus dem Ehegatten sowie Verwandten auf- und absteigender Linie bestehender Familienhausstand sich in dem Anderen Gebiete befindet. Solche Beamte, Angestellte, Diener, Arbeiter usw. sind in dem Gebiete steuerpflichtig, in dem sich ihr Familienhausstand befindet. Sie sollen auf dem Gebiete des Dienstortes auch zu keinen anderen anstelle der Lohn- (Einkommen-) Steuer etwa tretenden Steuern, insbesondere nicht zu den von nichtstaatlichen autonomen Verbänden erhobenen Fremden- oder Herbergsteuer herangezogen werden. Der Senat der Freien Stadt Danzig und die Regierung der Republik Polen werden sich nach Inkrafttreten dieses Abkommens gegenseitig eine namentliche Liste dieser Beamten, Angestellten, Diener, Arbeiter usw. bekanntgeben und in der Folge etwa eintretende Veränderungen sich fortlaufend mitteilen.

Artykuł VII.

O ile Jedna ze Stron umawiających się wedle swoich ustaw pobierać będzie podatek od kapitałów i przychodów z kapitałów drogą potrącenia (u źródła), Druga Strona zaniecha pobierania analogicznego podatku przychodowego od tychże źródeł.

Artykuł VIII.

Celem zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach nie objętych wyraźnie niniejszą umową, tudzież celem uchylenia dotkliwych niesłusznosci, któreby pozostały mimo stosowania zasad niniejszej umowy, Naczelne Władze Skarbowe obu Stron będą się porozumiewały w miarę potrzeby.

Artykuł IX.

(1) Niniejsza umowa ma zastosowanie do podatków, które przypadają począwszy od roku podatkowego 1920, a to w Rzeczypospolitej Polskiej odnośnie do podatków należnych Państwu, na obszarze zaś Wolnego Miasta Gdańska odnośnie do podatków należnych Wolnemu Miastu Gdańskowi i Jego gminom (związkom gminnym), a po obu Stronach odnośnie do dodatków i dopłat, które pobiera się łącznie z temi podatkami na rzecz innych publiczno-prawnych związków.

(2) Jednakowoż prawomocne wymiary podatkowe prostować się będzie w myśl postanowień niniejszej umowy zasadniczo tylko wtedy, gdy wchodzi w rachubę znaczne sumy podatkowe, które mogą mieć decydujące znaczenie w ogólnej gospodarce płatnika. Sprostowanie nastąpi na wniosek płatnika, który to wniosek można postawić u właściwej władzy podatkowej tylko do końca roku kalendarzowego, następującego po wejściu w życie niniejszej umowy. Pobrane podatki zwróci się według przepisów Strony, obowiązanej do zwrotu.

Artykuł X.

(1) Niniejsza umowa wchodzi w życie szesnastego dnia po wymianie not między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Senatem Wolnego Miasta Gdańska, stwierdzających, że umowa w Rzeczypospolitej i w Wolnym Mieście Gdańsku została zatwierdzona.

(2) Umowa niniejsza pozostaje tak długo w mocy, dopóki jej nie wypowie Jedna ze Stron umawiających się, a to najpóźniej na sześć miesięcy przed upływem roku kalendarzowego. W razie należytego wypowiedzenia umowa traci swą moc obowiązującą z upływem odnośnego roku kalendarzowego.

Na dowód czego Pełnomocnicy podpisali powyższą umowę w dwóch równobrzmiących oryginałach w polskim i niemieckim języku, które oba są miarodajne w równej mierze.

Dane w Gdańsku dnia siedemnastego marca tysiąc dziewięćset dwudziestego czwartego roku.

Za Rzeczpospolitą Polską:
Artur Zabicki

Za Wolne Miasto Gdańsk:
Fritz Lademann
Dr. Ernst Gallasch.

Protokół Końcowy

przy podpisaniu umowy, zawartej w dniu dzisiejszym między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskim w celu wyrównania obustronnego opodatkowania a w szczególności w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu w dziedzinie podatków bezpośrednich, podpisani Pełnomocnicy złożyli następujące, zgodne ze sobą poświadczenia, które stanowią integralną część tej umowy.

Artikel VII.

Soweit nach den Gesetzen der vertragschließenden Teile eine Besteuerung von Kapital und Kapitalerträgen im Abzugswege (an der Quelle) zu erfolgen hat, wird diese uneingeschränkt zur Ausübung kommen, wohingegen der Andere vertragschließende Teil die nach seinen Gesetzen von diesen Quellen entfallenden gleichartigen Ertragssteuern außer Hebung läßt.

Artikel VIII.

Zur Beseitigung der Doppelbesteuerung in solchen Fällen, welche durch dieses Abkommen keine ausdrückliche Regelung gefunden haben, sowie von Gütern, welche auch bei Anwendung der Grundsätze dieses Abkommens bestehen bleiben, werden die obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden vertragschließenden Teile erforderlichenfalls besondere Vereinbarungen treffen.

Artikel IX.

(1) Dieses Abkommen findet Anwendung auf die vom Steuerjahre 1920 an entfallenden Steuern und zwar in der Freien Stadt Danzig hinsichtlich der zu Gunsten der Freien Stadt und ihrer Gemeinden (Gemeindeverbände), in Polen hinsichtlich der zu Gunsten des Staates zu erhebenden öffentlichen Abgaben und beiderseits hinsichtlich der in der Form von einheitlich mit solchen Steuern zu erhebenden Zuschläge oder Beiträge für Rechnung anderer öffentlich-rechtlicher Körperschaften.

(2) Doch sollen rechtskräftige Steuerveranlagungen grundsätzlich nur dann im Sinne der Bestimmungen dieses Abkommens berichtigt werden, wenn erhebliche Steuerbeträge in Frage kommen, die in der Gesamtwirtschaft des Steuerpflichtigen eine ausschlaggebende Rolle zu spielen geeignet sind. Zur Richtigstellung bedarf es eines Antrages des Steuerpflichtigen, der bei der zuständigen Steuerbehörde nur bis zum Ablauf des auf das Inkrafttreten dieses Abkommens nächstfolgenden Kalenderjahres gestellt werden kann. Bereits erhobene Steuerbeträge sind nach den Vorschriften des erstattungspflichtigen Teiles zu erstatten.

Artikel X.

(1) Das vorliegende Abkommen tritt am sechzehnten Tage nach dem Austausch von Noten zwischen dem Senat der Freien Stadt Danzig und der Regierung der Republik Polen in Kraft, in welchen festgestellt wird, daß das Abkommen in der Freien Stadt Danzig bezw. in der Republik Polen bereits genehmigt worden ist.

(2) Es soll solange in Geltung bleiben, als es nicht von Einem der vertragschließenden Teile spätestens sechs Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres gekündigt wird. Im Falle rechtzeitiger Kündigung verliert das Abkommen mit Ablauf des Kalenderjahres die Wirksamkeit.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten das vorliegende Abkommen in zwei gleichlautenden Urschriften in deutscher und in polnischer Sprache unterfertigt, wobei beide Sprachen in gleicher Weise maßgebend sind.

Gegeben zu Danzig, den siebzehnten März im Jahre eintausendneuhundertzwanzigundvier.

Für die Freie Stadt Danzig:
Fritz Lademann.
Dr. Ernst Gallasch.

Für die Republik Polen:
Artur Zabicki.

Schlussprotokoll.

Bei der Unterzeichnung des am heutigen Tage zwischen der Freien Stadt Danzig und der Republik Polen abgeschlossenen Abkommens zur Ausgleichung der beiderseitigen Besteuerung, insbesondere zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiete der direkten Steuern haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende übereinstimmende Erklärungen abgegeben, welche einen integrierenden Bestandteil dieses Abkommens bilden sollen:

(1) Umawiające się Strony postanowiły wspólnie, że studenci przebywający w Polsce lub na obszarze Wolnego Miasta Gdańska li tylko dla studjów, nie będą pociągani na obszarze, na którym przebywają dla studjów, do opłaty podatków od sum otrzymywanych od rodziny zamieszkałej na obszarze Drugiej Strony na utrzymanie i studja.

(2) Jednorazowe zyski, powstałe wskutek sprzedaży majątku nieruchomego lub majątku obrotowego (przedsiębiorstwa), o ile ta sprzedaż nie jest czynnością zawodową, podlegają opodatkowaniu na obszarze Tej Strony, na którym znajduje się przedmiot sprzedaży.

(3) Istnieje zgoda co do tego, że Polska danina lasowa wedle ustawy z dnia 6 lipca 1923 Dz. U. Rz. Nr. 87, poz. 676 i Polski podatek majątkowy wedle ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. U. Rz. Nr. 94, poz. 746 z jednej Strony, i Gdański podatek majątkowy wedle ustawy z dnia 7 grudnia 1922 Ges.-Bl. Seite 574 w brzmieniu ustaw z dnia 29 czerwca 1923 Ges.-Bl. S. 736 i z dnia 7 sierpnia 1923 Ges.-Bl. S. 944, jako też rozporządzenia z dnia 26 października 1923 Ges.-Bl. S. 1119 z drugiej strony, należy uważać za podatki tego samego rodzaju.

(4) W razie przesiedlenia się płatnika z obszaru Jednej ze Stron zawierających umowę, na obszar Drugiej Strony, obowiązek podatkowy na obszarze, do którego płatnik się przesiedlił może powstać nie prędzej, jak z dniem, z którym wygaśnie obowiązek podatkowy na obszarze opuszczonym. Gdyby atoli zgaśnięcie obowiązku podatkowego w terminie ustawą zakreślonym uległo zwłoce z winy płatnika, okoliczność ta nie będzie przeszkodą dla Drugiej Strony do nakładania na płatnika należnych podatków począwszy od tego terminu, w którym obowiązek podatkowy na opuszczonym obszarze prawidłowo mógł być zgaśnąć.

(5) Za pobyt w celach zarobkowych nie uważa się pobytu w przypadkach, w których Polak lub Gdańszczanin, który na obszarze Jednej ze Stron ma miejsce zamieszkania lub stałego pobytu, na obszarze Drugiej Strony

- a) przebywa tylko w celu leczenia się, dla wypoczynku lub w innych celach nie zarobkowych;
- b) przebywa jako właściciel lub pracownik przedsiębiorstwa przemysłowego lub rolniczego, podlegającego podatkowi na obszarze miejsca zamieszkania (stałego pobytu), a to wyłącznie celem załatwienia interesów tego przedsiębiorstwa;
- c) przebywa jako przedsiębiorca, który wedle zaświadczenia właściwej władzy podatkowej na obszarze miejsca zamieszkania (stałego pobytu) prowadzi należyte księgi handlowe (gospodarcze) i tam opłaca odpowiednie podatki, a to tylko w celu załatwienia kupna lub sprzedaży.

W przypadkach wątpliwych właściwe władze podatkowe zasięgną u Naczelnych Władz Skarbowych za pośrednictwem Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku informacji celem stwierdzenia, czy zachodzą warunki poprzedniego ustępu, przyczem podadzą w zwięzłej formie stan faktyczny, uzasadniający obowiązek podatkowy, o który chodzi. Pisma będą zaopatrzone dopiskiem: „nagle, sprawa podatkowa“ i będą załatwiane jako pilne.

(6) O ile z powodu zakładania przedsiębiorstwa pobiera się obok bieżących podatków także jednorazowe opłaty (podatki od otwarcia przedsiębiorstwa), od tych opłat zwolnieni będą obywatele i towarzystwa Stron umawiających się, jeżeli nowo założony zakład przemysłowy jest tylko filją przedsiębiorstwa, które na obszarze jednej ze Stron podlega już obowiązkowi opłacania podatku przemysłowego. Postanowienie to nie odnosi się do specjalnych opłat, pobieranych za ewentualnie wymaganą koncesję (n. p. koncesja na wyszynk).

(7) Istnieje zgoda co do tego, że urzędnicy jednej ze Stron umawiających się, którzy, zaopatrzeni w pisemne polecenie swej przełożonej władzy służbowej, przebywają przejściowo na obszarze Drugiej Strony dla wykonania pewnej czynności urzędowej, z tytułu tego pobytu nie będą opłacać żadnych danin, a w szczególności nie będą opłacać t. zw. podatków, pobieranych od oudzoziemców (Fremden- oder Herbergsteuer).

(1) Die vertragsschließenden Teile sind darüber einig, daß Studenten, die sich zu nur Studienzwecken auf dem Gebiete der Freien Stadt Danzig oder in Polen aufhalten, für die Unterhalts- und Studiengelder, die sie von ihren auf dem Gebiete des Anderen vertragsschließenden Teiles wohnhaften Angehörigen erhalten, auf dem Gebiete des Studienaufenthaltes zur Steuer nicht herangezogen werden sollen.

(2) Einmalige Veräußerungsgewinne, die bei dem nichtgewerbmäßigen Verkauf von Grund- und Betriebsvermögen erzielt werden, sind auf dem Gebiete desjenigen vertragsschließenden Teiles einkommensteuerpflichtig, in dem der Verkaufsgegenstand belegen ist.

(3) Es besteht Einverständnis darüber, daß die polnische Waldabgabe (Polska danina lasowa) laut Gesetz vom 6. Juli 1923 (R. G. Bl. Nr. 87 Pos. 676) und die polnische Vermögenssteuer laut Gesetz vom 11. August 1923 (R. G. Bl. Nr. 94 Pos. 746) einerseits und die Danziger Vermögenssteuer gem. Gesetz vom 7. Dezember 1922 (Ges. Bl. S. 574) in der Fassung der Gesetze vom 29. Juni 1923 (Ges. Bl. S. 736) und vom 7. August 1923 (Ges. Bl. S. 944) sowie der Verordnung vom 26. Oktober 1923 (Ges. Bl. S. 1119) andererseits als gleichartige Abgaben zu betrachten sind.

(4) Im Falle des Wegzuges eines Steuerpflichtigen aus dem Gebiete des Einen vertragsschließenden Teiles in das Gebiet des Anderen Teiles kann die Steuerpflicht auf dem Zugzugsgebiete nicht eher beginnen, als mit dem Tage des Erlöschens der Steuerpflicht auf dem Wegzugsgebiete. Sollte jedoch das Erlöschen der Steuerpflicht innerhalb der gesetzlich vorgesehenen Frist durch Verschulden des Steuerpflichtigen eine Verzögerung erfahren, so soll dieser Umstand für den Anderen vertragsschließenden Teil kein Hindernis sein, die auf den Steuerpflichtigen entfallenden Steuern von dem Zeitpunkt an zu erheben, mit dem die Steuerpflicht auf dem Wegzugsgebiete hätte erlöschen können.

(5) Als Aufenthalt des Erwerbes wegen ist es nicht anzusehen, wenn ein Danziger bzw. Pole, der auf dem Gebiete des Einen vertragsschließenden Teiles seinen Wohnsitz oder ständigen Aufenthalt hat, auf dem Gebiete des Anderen Teiles

- a) sich nur zur Kur, zur Erholung oder aus anderen nicht geschäftlichen Gründen aufhält,
- b) sich als Inhaber oder Angestellter eines in dem Wohnsitzgebiete (dauernder Aufenthalt) steuerpflichtigen gewerblichen oder landwirtschaftlichen Betriebes ausschl. zur Abwicklung von Geschäften dieses Betriebes aufhält oder
- c) sich nur zu dem Zwecke aufhält, um als Gewerbetreibender, der nach einer Bescheinigung der zuständigen Steuerbehörde im Wohnsitz (dauernder Aufenthalt) ordnungsmäßige Geschäfts- (Wirtschafts-) Bücher führt und dort zu den entsprechenden gleichartigen Steuern herangezogen wird, Ein- oder Verkaufsgeschäfte abzuwickeln.

Die Steuerbehörden werden in Zweifelsfällen zwecks Feststellung, ob die Voraussetzungen des vorangehenden Absatzes vorliegen, Informationen bei den obersten Finanzverwaltungsbehörden auf dem Wege über die diplomatische Vertretung der Republik Polen in Danzig einholen, welcher der die fragliche Steuerpflicht begründende Tatbestand in gedrängter Fassung mitzuteilen ist. Die Schriftstücke sind mit dem besonderen Vermerk „Gilt sehr, Steuersache“ zu versehen und dringlich zu behandeln.

(6) Insofern bei der Eröffnung eines stehenden Gewerbebetriebes neben den fortlaufenden Steuern einmalige Abgaben (Betriebsöffnungssteuern) erhoben werden, sollen die Angehörigen oder Gesellschaften der beiden vertragsschließenden Teile zu diesen Abgaben nicht herangezogen werden, wenn die neueröffnete Betriebsstätte nur als Zweigstelle oder Niederlassung eines in Einem der beiden Gebiete bereits gewerbesteuerpflichtigen Unternehmens anzusehen ist. Die Erhebung von besonderen Abgaben für die Erteilung einer etwa erforderlichen Konzession, z. B. Schankkonzession, bleibt unberührt.

(7) Es besteht Einverständnis darüber, daß Beamte des Einen vertragsschließenden Teiles, die mit schriftlichem Auftrag ihrer vorgeetzten Dienststelle versehen, sich in Erfüllung eines dienstlichen Auftrages auf dem Gebiete des Anderen vertragsschließenden Teiles vorübergehend aufhalten, aus diesem Anlasse zu keinerlei Abgaben, insbesondere nicht zu den sogenannten Fremden- oder Herbergssteuern herangezogen werden dürfen.

(8) Postanowiona tej umowy nie mają zastosowania do Państwa Polskiego i Wolnego Miasta Gdańska, jak również do Jch majątków oraz przedsiębiorstw instytucji i zakładów, utrzymywanych przez Jedną Stronę na obszarze Drugiej Strony o tyle, o ile sprawę obowiązku podatkowego specjalne układy załatwiają odmiennie.

(9) Strony zgodziły się na to, że postanowienia artykułu I nie naruszają ani nie ograniczają prawa do pobierania podatku drogą potrącania odnośnie tej Strony, która pobiera podatek od uposażeń służbowych (zarobków) drogą potrącania tego podatku przez pracodawcę.

Postanowienia ustępu 2 i 3 artykułu VI pozostają w mocy bez jakichkolwiek ograniczeń. Również zastrzega się Drugiej Stronie nieograniczone prawo do pobierania podatków od uposażeń służbowych (zarobków) zgodnie z postanowieniami ustępu 1, artykułu VI.

Za Rzeczpospolitą Polską:

Artur Zabicki

Za Wolne Miasto Gdańsk:

Fritz Lademann

Dr. Ernst Gallasch

U m o w a

zawarta między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem w przedmiocie ochrony i pomocy prawnej w dziedzinie podatków.

Rzeczpospolita Polska i Wolne Miasto Gdańsk, w celu zawarcia umowy w przedmiocie ochrony i pomocy prawnej w dziedzinie podatków, wdrożyły rokowania i ustanowiły Swymi Pełnomocnikami:

Rzeczpospolita Polska:

Dr. Artura Żabickiego, Sędziego Najwyższego Trybunału Administracyjnego,

Wolne Miasto Gdańsk:

Radcę Stanu Fritza Lademann'a, kierownika krajowego Urzędu podatkowego,
Starszego Radcę Rządu Gerharda Sachse,
Starszego Radcę Rządu Dr. Ernsta Gallasch.

Pełnomocnicy, przedstawivszy swoje pełnomocnictwa i uznawszy je za dobre i należyte, ułożyli we wzajemnem porozumieniu, co następuje:

Artykuł I.

(1) Za podatki w rozumieniu niniejszej umowy uważa się publiczne daniny, o ile je pobiera się w Rzeczypospolitej Polskiej na rzecz Państwa, zaś na obszarze Wolnego Miasta Gdańska na rzecz Tegoż oraz gmin (związków gminnych), a po obu Stronach we formie dodatków i dopłat, pobieranych łącznie z temi daninami na rachunek innych publiczno-prawnych związków. Za podatki w rozumieniu niniejszej umowy nie uważa się cel i podatków spożywczych.

(2) Wątpliwości, czy pewien podatek ma być uważany za podatek wyżej wymienionego rodzaju, wyjaśnić będą Naczelne Władze Skarbowe obu Stron umawiających się w drodze wzajemnego porozumienia.

I. Ochrona prawna w sprawach podatkowych.

Artykuł II.

(1) Obywatele Jednej Strony umawiającej się będą na obszarze Drugiej Strony traktowani na równi z obywatelami tejże Strony w sprawach podatkowych, a w szczególności doznawać będą równej ochrony przed władzami skarbowymi oraz innymi organami administracji skarbowej oraz przed sądami skarbowymi i administracyjnymi.

(8) Die Bestimmungen des vorliegenden Abkommens finden auf die Freie Stadt Danzig und die Republik Polen sowie deren Vermögen und die durch Einen der vertragschließenden Teile auf dem Gebiete des Anderen unterhaltenen Unternehmungen, Anstalten und Betriebe insoweit keine Anwendung, als die steuerliche Behandlung durch besondere Übereinkommen abweichend geregelt ist.

(9) Die vertragschließenden Teile stimmen darin überein, daß die Bestimmungen des Artikels I das Recht auf Erhebung der Steuer im Wege des Abzuges hinsichtlich des vertragschließenden Teiles, welcher die Steuer von Dienst- und Lohnbezügen im Wege des Abzuges durch den Arbeitgeber erhebt, weder berühren noch einschränken.

Die Bestimmungen des Artikels VI Absätze 2 und 3 werden hierdurch nicht berührt. Auch bleibt dem Anderen vertragschließenden Teile das Recht auf Erhebung der Steuer von Dienst- und Lohnbezügen gemäß den Bestimmungen des Artikels VI Absatz 1 ohne Einschränkung gewahrt.

Für die Freie Stadt Danzig:

Fritz Lademann.
Dr. Ernst Gallasch.

Für die Republik Polen:

Artur Zabicki.

Abkommen

zwischen der Freien Stadt Danzig und der Republik Polen über Rechtsschutz und Rechtshilfe auf dem Gebiete der Steuern.

Die Freie Stadt Danzig und die Republik Polen haben zum Zwecke des Abschlusses eines Abkommens über Rechtsschutz und Rechtshilfe auf dem Gebiete der Steuern die Verhandlungen eingeleitet und als ihre Bevollmächtigten bezeichnet:

die Freie Stadt Danzig:

Staatsrat Fritz Lademann, Leiter des Landessteueramtes,
Oberregierungsrat Gerhard Sachs,
Oberregierungsrat Dr. Ernst Gallasch;

die Republik Polen:

Dr. Artur Zabicki, Richter des obersten Verwaltungsgerichtshofes.

Die Bevollmächtigten haben, nachdem sie ihre Vollmachten mitgeteilt und als gut und richtig befunden haben, folgende Bestimmungen in beiderseitigem Einvernehmen festgesetzt:

Artikel I.

(1) Als Steuern im Sinne dieses Abkommens gelten die öffentlichen Abgaben, soweit sie auf Seiten der Freien Stadt Danzig für die Freie Stadt Danzig und die Gemeinden (Gemeindeverbände), auf Seiten der Republik Polen für den Staat und auf beiden Seiten in der Form von einheitlich mit diesen Abgaben zu erhebenden Zuschlägen oder Beiträgen für Rechnung anderer öffentlich-rechtlicher Körperschaften erhoben werden. Zu den Steuern im Sinne dieses Abkommens rechnen nicht die Zölle und die Verbrauchsabgaben.

(2) Zweifel über die Zugehörigkeit einer Steuer zu den vorbezeichneten Steuern werden im Einvernehmen zwischen den obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden vertragschließenden Teile geklärt werden.

I. Rechtsschutz in Steuerfällen.

Artikel II.

(1) Die Angehörigen des Einen vertragschließenden Teiles genießen in dem Gebiete des Anderen in Steuerfällen die gleiche Behandlung, insbesondere den gleichen Schutz vor den Finanzbehörden sowie den sonstigen Organen der Finanzverwaltung, Finanz- und Verwaltungsgerichten, wie die eigenen Angehörigen.

(2) Osoby prawne, w tem towarzystwa, zrzeszenia osobowe, instytucje, fundacje i inne majątki celowe, które nie posiadają własnej osobowości prawnej, jednak jako takie podlegają opodatkowaniu, będą, o ile mają siedzibę na obszarze Jednej Strony umawiającej się i o ile istnieją zgodnie z prawem tejże Strony na obszarze Drugiej Strony w sprawach podatkowych tak samo traktowane (ustęp 1), jak takie same osoby własne podatkowi podlegające, tejże Strony Drugiej.

II. Pomoc prawna w sprawach podatkowych.

Artykuł III.

Obie Strony umawiające się zobowiązują się, udzielać Władzom Skarbowym Drugiej Strony umawiającej się, Jej gminom (związkom gminnym), jakoteż wszystkim organom, którym powierzono czynności władz skarbowych, sądom skarbowym i administracyjnym-pomocy urzędowej i prawnej w sprawach podatkowych, wymienionych w artykule 1, a to nie tylko, o ile chodzi o określenie i ustalenie podatków oraz o ich zabezpieczenie, ale również w postępowaniu odwoławczem, tudzież celem ściągnięcia tych podatków wraz z należnościami, przypadającymi w myśl ustawy.

Artykuł IV.

(1) O ile chodzi o doręczanie pism i załatwianie wniosków, dotyczących pomocy urzędowej i prawnej w sprawach podatkowych, Władze obu Stron umawiających się znoszą się ze sobą bezpośrednio. Odrębne postanowienia artykułów XI do XIII dotyczące ściągania będą przestrzegane.

(2) Naczelne Władze Skarbowe obu Stron władne są, umówić się, na jakiej drodze mają być bezpośrednio, przesyłane i przyjmowane wnioski o doręczenie oraz o pomoc urzędową i prawną.

(3) Jeżeli władza, do której skierowano wniosek (władza wezwana), nie jest właściwą, przesła z urzędu wniosek do właściwej władzy i zawiadomi o tem bezzwłocznie władzę, od której wniosek wyszedł (władza wzywająca).

Artykuł V.

Za wyjątkiem przypadków, określonych artykułem VI ustęp 2, wnioski władz Polskich wygotowane będą w języku polskim, a wnioski władz Gdańskich w języku niemieckim. We wniosku wymienić należy władzę wzywającą, imię i nazwisko oraz zatrudnienie (stan) zainteresowanych osób, a o ile chodzi o doręczanie pism, także adres odbiorcy i rodzaj pisma, które ma być doręczone.

Artykuł VI.

(1) O doręczenie starać się ma właściwa władza Strony wezwanej. Władza ta może, za wyjątkiem przypadku określonego w ustępie 2, ograniczyć swoją czynność do doręczenia i wydania pisma odbiorcy, o ile tenże jest gotów, pismo przyjąć.

(2) Na życzenie Strony wzywającej dokona się doręczenia pisma w sposób, przewidziany w ustawach Strony wezwanej dla uskutecznienia podobnych doręczeń własnych, o ile odnośne pismo jest wygotowane w języku Strony wezwanej (artykuł V).

Artykuł VII.

Za dowód doręczenia służyć albo uwierzytelnione poświadczenie odbioru ze Strony odbiorcy, zaopatrzone w datę odbioru, albo zaświadczenie władzy Strony wezwanej, stwierdzające dokonanie, sposób i dzień doręczenia.

(2) Juristische Personen einschließlich der Gesellschaften sowie Personenvereinigungen, Anstalten, Stiftungen und sonstige Zweckvermögen, die keine eigene Rechtspersönlichkeit besitzen, aber als solche der Besteuerung unterliegen, genießen, sofern sie in dem Gebiete des Einen vertragschließenden Teiles ihren Sitz haben und nach dessen Gesetzen rechtlich bestehen, in dem Gebiete des Anderen in Steuerfachen die gleiche Behandlung (Absatz 1) wie die entsprechenden eigenen Steuerpflichtigen dieses Anderen vertragschließenden Teiles.

II. Rechtshilfe in Steuerfachen.

Artikel III.

Beide vertragschließenden Teile verpflichten sich, in den in Artikel I aufgeführten Steuerfachen sowohl bei der Ermittlung und Festsetzung von Steuern und Sicherheiten als auch im Rechtsmittelverfahren und in der Beitreibung dieser Steuern nebst gesetzlichen Nebengebühren den Finanzbehörden des Anderen vertragschließenden Teiles, seiner Gemeinden (Gemeindeverbände) und aller mit Geschäften der Finanzbehörden betrauten Organe, den Finanz- und Verwaltungsgerichten Amts- und Rechtshilfe zu leisten.

Artikel IV.

(1) In Steuerfachen erfolgen die Zustellung von Schriftstücken und die Erledigung von Amts- und Rechtshilfeersuchen vorbehaltlich der besonderen Bestimmungen über die Beitreibung (Artikel XI bis XIII) in unmittelbarem Geschäftsverkehr der Behörden der beiden vertragschließenden Teile.

(2) Die obersten Finanzverwaltungsbehörden der beiden vertragschließenden Teile werden ermächtigt, einen Weg für die unmittelbare Übermittlung von Zustellungs- und sonstigen Amts- und Rechtshilfeersuchen sowie für ihre Entgegennahme zu vereinbaren.

(3) Ist die ersuchte Behörde unzuständig, so hat sie das Ersuchen an die zuständige Behörde von Amts wegen abzugeben und die ersuchende Behörde hiervon unverzüglich zu benachrichtigen.

Artikel V.

Das Ersuchungsschreiben ist, abgesehen von den Fällen des Artikels VI Absatz 2, wenn es von Danziger Seite ausgeht, in deutscher Sprache, wenn es von polnischer Seite ausgeht, in polnischer Sprache abzufassen. In dem Ersuchungsschreiben sind die ersuchende Behörde, der Name und Beruf (Stand) der Beteiligten sowie im Falle der Zustellung die Adresse des Empfängers und die Art des zuzustellenden Schriftstückes anzugeben.

Artikel VI.

(1) Für die Zustellung hat die zuständige Behörde des ersuchten vertragschließenden Teiles Sorge zu tragen. Diese Behörde kann sich, abgesehen von den im Absatz 2 vorgesehenen Fällen, darauf beschränken, die Zustellung durch Übergabe des Schriftstückes an den Empfänger zu bewirken, sofern er zur Annahme bereit ist.

(2) Auf Wunsch des ersuchenden vertragschließenden Teiles ist das zuzustellende Schriftstück in der durch die inneren Gesetze des ersuchten vertragschließenden Teiles für die Bewirkung gleichartiger Zustellungen vorgeschriebenen Form zuzustellen, sofern es in der Sprache des ersuchten vertragschließenden Teiles (vergl. Artikel V) abgefaßt ist.

Artikel VII.

Die Zustellung wird entweder durch ein mit Datum versehenes und beglaubigtes Empfangsbekennnis des Empfängers oder durch ein Zeugnis der Behörde des ersuchten vertragschließenden Teiles, aus dem sich die Tatsache, die Form und die Zeit der Zustellung ergeben, nachgewiesen.

Artykuł VIII.

(1) Władza wezwana winna uczynić zadość wnioskowi i zastosować przytem potrzebne środki przymusowe, o ileby według wewnętrznych przepisów ustawowych była właściwą do takiej samej czynności urzędowej w sprawach własnych Strony wezwanej.

(2) Nie wolno stosować środków przymusowych, choćby u Strony wezwanej dopuszczalnych, w przypadkach, w których Strona wzywająca na odpowiedni wniosek Strony wezwanej nie mogłaby zastosować takiego samego środka.

(3) Na żądanie należy władzę wzywającą zawiadomić o czasie i miejscu czynności urzędowej, która na wniosek będzie przedsięwzięta. Osoby zainteresowane mają prawo do zastępstwa lub uczestniczenia przy tej czynności urzędowej, a to wedle ogólnych przepisów miarodajnych u Strony wezwanej.

Artykuł IX.

Za załatwianie wniosków o doręczenie i innych wniosków nie będą pobierane żadne opłaty ani zaliczane koszty; jednak o ile Strony nie ułożą co innego, powyższe nie odnosi się do należności wypłaconych informatorom i biegłym (rzeczoznawcom), oraz do kosztów, spowodowanych działalnością urzędnika wykonawczego (sekwestratora) w przypadkach, określonych w artykule VI ustęp 2, lub zastosowania osobliwego środka przymusowego wedle artykułu VIII ustęp 1.

Artykuł X.

Postanowienia niniejszej umowy mają zastosowanie do pomocy prawnej w postępowaniu dla ściągania podatków, o ile nie postanowiono czego innego w artykułach XI do XIII.

Artykuł XI.

(1) Rozporządzenia (orzeczenia, uchwały, zarządzenia) w sprawach podatkowych, nie podlegające zaskarżeniu w toku instancji, będą na wniosek Naczelnej Władzy Skarbowej Jednej Strony, skierowane do Naczelnej Władzy Skarbowej Druhej Strony bezpłatnie uznane i wykonane. Uznanie orzeka wyraźnie najwyższa Władza Skarbowa.

(2) Rozporządzenia, określone w ustępie 1, wykonywane będą bez wysłuchania osób zainteresowanych, na zasadzie przepisów ustawowych Strony, na obszarze której czynność ma być wykonana.

(3) Do wniosku o wykonanie właściwa Władza Strony wzywającej dołączy zaświadczenie, stwierdzające prawomocność rozporządzenia; właściwość tej władzy zaświadczy tu Naczelna Władza Skarbowa Strony wzywającej.

Artykuł XII.

Na podstawie wykonalnych, aczkolwiek jeszcze nie prawomocnych rozporządzeń można żądać tymczasowego zabezpieczenia przez zajęcie (sekwestrację), o ile chodzi o obywateli Strony wzywającej. Zainteresowana osoba może spowodować uchylenie zajęcia (sekwestracji), o ile da zabezpieczenie, którego rodzaj i wysokość mają być określone we wniosku Strony wzywającej.

Artykuł XIII.

Wnioskowi o pewien oznaczony sposób wykonania albo zabezpieczenia należy zadość uczynić, o ile ten rodzaj wykonania albo zabezpieczenia jest dopuszczalny według prawa Strony wzywającej i Strony wezwanej. Pozatem o rodzaju i sposobie wykonania albo zabezpieczenia rozstrzygają przepisy Strony wezwanej.

Artykuł XIV.

(1) Pomocy urzędowej i prawnej można odmówić, jeżeli Strona, do której zwrócono się o pomoc, uważa, że jej wykonanie może naruszyć prawa zwierzchnicze Strony wezwanej, lub Jej bezpieczeństwo lub też utrudnić ściąganie Jej własnych bądź już płynnych bądź wprawdzie jeszcze nie płynnych, ale już powstałych pretensji podatkowych.

Artikel VIII.

(1) Die Behörde, an die das Ersuchen gerichtet wird, ist verpflichtet, ihm zu entsprechen und dabei die erforderlichen Zwangsmittel anzuwenden, sofern sie nach den inneren Gesetzesvorschriften zu der gleichen Amtshandlung in eigenen inneren Angelegenheiten zuständig wäre.

(2) Die Anwendung eines im Gebiete des ersuchten vertragsschließenden Teiles zulässigen Zwangsmittels ist ausgeschlossen, soweit der ersuchende vertragsschließende Teil im Falle eines entsprechenden Ersuchens nicht in der Lage wäre, ein gleichartiges Zwangsmittel anzuwenden.

(3) Die ersuchende Behörde ist auf ihr Verlangen von der Zeit und dem Orte der auf das Ersuchen vorzunehmenden Handlung zu benachrichtigen. Die Beteiligten sind berechtigt, sich bei der Handlung nach den allgemeinen, in dem ersuchten vertragsschließenden Teile maßgebenden Vorschriften vertreten zu lassen oder ihr beizuwohnen.

Artikel IX.

Für die Erledigung von Zustellungsanträgen und von Ersuchen dürfen keinerlei Gebühren oder Auslagen erhoben werden; ausgenommen sind vorbehaltlich anderweitiger Übereinkunft die an Auskunfts- personen oder Sachverständige gezahlten Entschädigungen, sowie die Auslagen, die durch die Mitwirkung eines Vollziehungsorganes in den Fällen des Artikel VI Absatz 2 oder durch die Anwendung einer besonderen Form gemäß Artikel VIII Absatz 1 entstanden sind.

Artikel X.

Auf die Rechtshilfe im Beitreibungsverfahren finden die Bestimmungen dieses Abkommens Anwendung, soweit nicht in den Artikeln XI bis XIII etwas Abweichendes angeordnet ist.

Artikel XI.

(1) Unanfechtbare Verfügungen (Entscheidungen, Beschlüsse, Anordnungen) in Steuersachen sind auf Antrag, der von der obersten Finanzverwaltungsbehörde des Einen vertragsschließenden Teiles an die gleiche Behörde des Anderen zu richten ist, kostenfrei anzuerkennen und zu vollstrecken. Die Anerkennung muß von der obersten Finanzverwaltungsbehörde ausdrücklich ausgesprochen werden.

(2) Die im Absatz 1 bezeichneten Verfügungen werden ohne Anhörung der Parteien gemäß der Gesetzgebung des vertragsschließenden Teiles vollstreckt, in dem die Vollstreckung betrieben wird.

(3) Dem Ersuchen um Vollstreckung ist eine Erklärung der zuständigen Behörde des ersuchenden vertragsschließenden Teiles beizufügen, daß die Verfügung unanfechtbar geworden ist; die Zuständigkeit dieser Behörde ist durch die oberste Finanzverwaltungsbehörde des ersuchenden vertragsschließenden Teiles zu bescheinigen.

Artikel XII.

Auf Grund von vollstreckbaren Verfügungen, die noch nicht unanfechtbar geworden sind, kann gegenüber Angehörigen des ersuchenden vertragsschließenden Teiles einstweilige Sicherstellung im Wege der Beschlagnahme verlangt werden. Der Betroffene ist berechtigt, die Aufhebung der Beschlagnahme durch Leistung einer Sicherheit herbeizuführen, deren Art und Höhe in dem Ersuchen bestimmt sein müssen.

Artikel XIII.

Dem Ersuchen um eine bestimmte Art der Vollstreckung oder Sicherstellung ist zu entsprechen, soweit diese Art der Vollstreckung oder Sicherstellung nach dem Rechte des ersuchenden und des ersuchten vertragsschließenden Teiles zulässig ist.

Im übrigen richten sich die Art und Durchführung der Vollstreckung oder Sicherstellung nach dem Rechte des ersuchenden und des ersuchten vertragsschließenden Teiles.

Artikel XIV.

(1) Die Amts- und Rechtshilfe kann abgelehnt werden, wenn der vertragsschließende Teil, der um die Hilfeleistung ersucht ist, sie für geeignet hält, seine Hoheitsrechte, seine Sicherheit oder die Einziehung seiner eigenen bereits fälligen oder entstandenen Steueransprüche zu gefährden.

(2) Strona wezwana może odmówić wnioskowi, na podstawie których na obszarze Strony wezwanej od osób, nie zainteresowanych w sprawie w charakterze płatnika, mają być zebrane dopuszczalne wywiady, wiadomości i opinie, jeżeli wedle własnych przepisów ustawowych nie mogłyby żądać takich samych wywiadów, wiadomości lub opinii. Powyższe odnosi się także do wniosków o wyjawienie okoliczności faktycznych lub stosunków prawnych, o ile wiadomość o tych okolicznościach lub stosunkach możnaby uzyskać tylko przez wykorzystanie obowiązku do udzielenia wywiadów, wiadomości lub opinii, który nie istnieje na obszarze Strony wzywającej; powyższe stosuje się również do innych wniosków, o ileby im można uczynić zadość tylko przez naruszenie tajemnicy zawodu.

Artykuł XV.

(1) W przypadku, gdy wnioskowi uczyniono zadość w zupełności lub w części, władza wezwana zawiadomi bezzwłocznie władzę wzywającą o sposobie załatwienia wniosku.

(2) W przypadku, gdy wnioskowi nie uczyniono zadość, władza wezwana zawiadomi o tem bezzwłocznie władzę wzywającą, podając powody odmowy.

Artykuł XVI.

Do zapytań, wywiadów, doniesień i opinii, jakoteż innych zawiadomień, które Strony umawiające się otrzymują w drodze pomocy prawnej, mają zastosowanie ustawowe przepisy odnoszące Strony, dotyczące zachowania tajemnicy urzędowej.

III. Postanowienia końcowe.

Artykuł XVII.

(1) Kwoty pieniężne, które mają być ściągnięte, będą wyrażane w walucie Strony wezwanej.

(2) Kwoty ściągnięte wpłacać będzie Polska do Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w Warszawie, zaś Wolne Miasto Gdańsk do Polskiej Rządowej Kasy w Gdańsku, przyczem należy dokładnie oznaczyć sprawę, w której ściągnięcia dokonano.

Artykuł XVIII.

(1) Celem ułatwienia sprawdzenia wzajemności pod względem materialnym co do pomocy prawnej, Strony umawiające się wymieniają zestawienia, określające te uprawnienia władz skarbowych, co do których to wniosków o pomoc prawną przyjąć można, że pokrywają się wzajemnie według zasad prawnych, obowiązujących w Polsce i na obszarze Wolnego Miasta Gdańska. Zestawienia te winny przede wszystkim zawierać wskazówki:

- a) co do wywiadów, wiadomości, opinii i środków dowodowych, których można żądać od płatnika lub osób trzecich,
- b) co do środków przymusowych, sposobu zabezpieczenia i wykonania, — które są dopuszczalne w odniesieniu do płatników i osób trzecich.

2) Dopóki zestawienia nie zostaną wymienione lub przez obydwie Strony uznane, należy dołączać do każdego wniosku o pomoc prawną zaświadczenie wyższej władzy skarbowej Strony wzywającej, stwierdzające z urzędu, że Strona wzywająca na zasadzie swoich ustaw uczyniłaby zadość podobnemu wnioskowi.

Artykuł XIX.

W zasadzie nie można żądać przesyłania aktów. W wypadkach wyjątkowych Naczelne Władze Skarbowe porozumieją się między sobą; jednak wnioski o udzielenie aktów należy ograniczyć do przypadków, w których ważne interesy Strony wzywającej tego koniecznie wymagają. Każda jednak Strona może do swoich wniosków dołączać własne akty, potrzebne do wykonania wniosków.

(2) Ersuchen, auf Grund deren im Gebiete des ersuchten vertragschließenden Teiles zulässige Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten von Personen, die nicht als Steuerpflichtige beteiligt sind, eingezogen werden sollen, können abgelehnt werden, soweit der ersuchende vertragschließende Teil nach seiner eigenen Gesetzgebung nicht in der Lage ist, entsprechende Auskünfte, Anzeigen oder Gutachten zu verlangen. Das Gleiche gilt für Ersuchen, die auf Mitteilung tatsächlicher Verhältnisse oder rechtlicher Beziehungen gerichtet sind, sofern die Kenntnis dieser Verhältnisse oder Beziehungen nur auf Grund von Auskunft-, Anzeige- oder Gutachterpflichten gewonnen ist, die in dem Gebiete des ersuchenden vertragschließenden Teiles nicht bestehen, sowie für andere Ersuchen, soweit ihnen nur unter Verletzung eines Geschäfts-, Betriebs- oder Gewerbegeheimnisses genügt werden könnte.

Artikel XV.

(1) Wird dem Ersuchen ganz oder teilweise entsprochen, so ist die ersuchende Behörde von der ersuchten Behörde über die Art der Erledigung unverzüglich zu unterrichten.

(2) Soweit dem Ersuchen nicht entsprochen wird, hat die ersuchte Behörde die ersuchende Behörde hiervon unter Angabe der Gründe unverzüglich zu benachrichtigen.

Artikel XVI.

Auf die Anfragen, Auskünfte, Anzeigen und Gutachten sowie auf sonstige Mitteilungen, die im Wege der Rechtshilfe Einem vertragschließenden Teile zugehen, finden die gesetzlichen Vorschriften dieses vertragschließenden Teiles über die Amtsverschwiegenheit und Geheimhaltung Anwendung.

III. Schlußbestimmungen.

Artikel XVII.

(1) Ersuchen um Beitreibung von Geldbeträgen sind in der Währung des ersuchten vertragschließenden Teiles auszudrücken.

(2) Die Vollstreckungserlöse sind seitens Danzigs an die polnische Regierungskasse in Danzig, seitens Polens an die Polska Krajowa Kasa Pozyczkowa in Warschau unter genauer Bezeichnung der Angelegenheit, in der die Beitreibung vorgenommen ist, abzuführen.

Artikel XVIII.

(1) Die vertragschließenden Teile werden, um die Prüfung der materiellen Gegenseitigkeit für die Gewährung der Rechtshilfe zu erleichtern, Aufstellungen über die Befugnisse der Finanzbehörden austauschen, für die Übereinstimmung in den Rechtsgrundsätzen des Danziger und polnischen Rechts bei Rechtshilfeersuchen angenommen werden darf. Die Aufstellungen sollen insbesondere Aufschluß geben

a) über die Auskünfte, Anzeigen, Gutachten und Beweismittel, die von dem Steuerpflichtigen oder von dritten Personen verlangt werden können,

b) über die Zwangsmittel, Sicherungs- und Vollstreckungsmaßnahmen, die gegenüber den Steuerpflichtigen oder dritten Personen zulässig sind.

(2) Solange die Aufstellungen nicht ausgetauscht oder von beiden Seiten anerkannt sind, ist dem einzelnen Rechtshilfeersuchen eine Bescheinigung der höheren Finanzverwaltungsbehörde des ersuchenden vertragschließenden Teiles beizufügen, die amtlich feststellt, daß einem entsprechenden Ersuchen nach dem Rechte des ersuchenden vertragschließenden Teiles genügt werden wird.

Artikel XIX.

Eine Übersendung von Akten kann grundsätzlich nicht gefordert werden. Ausnahmen bedürfen des Einverständnisses der beiden obersten Finanzverwaltungsbehörden; das Ersuchen um Übermittlung von Akten soll indessen nur gestellt werden, wenn dringende Interessen des ersuchenden vertragschließenden Teiles es erheischen. Unberührt bleibt die Befugnis jedes vertragschließenden Teiles, seinem Ersuchen eigene Akten beizugeben, die der Durchführung der Ersuchen dienen sollen.

Artykuł XX.

Jeżeli według przepisów Strony wezwanej zachodzą warunki do umorzenia postępowania z powodu nieściągalności podatku, to władza wezwana zwraca wniosek władzy wzywającej, dołączony do aktu zaświadczenie o tem, że te warunki zachodzą, oraz inne papiery, jakie w tym względzie posiada.

Artykuł XXI.

Ochrona prawna i pomoc prawna, określone niniejszą umową, będą stosowane tylko w przypadkach, w których chodzi o podatki bieżące, nie zaś w przypadkach, które odnoszą się do przeszłości.

Artykuł XXII.

1) Umowa niniejsza wchodzi w życie 16-go dnia po wymianie not między rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Senatem Wolnego Miasta Gdańska, stwierdzających, że umowa została zatwierdzona w Rzeczypospolitej Polskiej względnie w Wolnem Mieście Gdańsku.

2) Niniejsza umowa pozostaje tak długo w mocy, dopóki jej nie wypowiedzi Jedna ze Stron umawiających się, najpóźniej 6 miesięcy przed upływem roku kalendarzowego. W razie należytego wypowiedzenia traci umowa swą moc obowiązującą z upływem roku kalendarzowego.

Na dowód czego podpisali Pełnomocnicy powyższą umowę w dwóch równobrzmiących oryginałach w polskim i niemieckim języku, które oba są równie miarodajne.

Gdańsk, dnia siedemnastego marca tysiąc dziewięćset dwudziestego czwartego roku.

Za Rzeczpospolitą Polską:
podp. Artur Zabicki

Za Wolne Miasto Gdańsk:
podp. Fritz Lademann
podp. Gerhard Sachse
podp. Dr. Ernst Gallasch

Protokół Końcowy.

Przy podpisaniu umowy, zawartej w dniu dzisiejszym między Rzeczpospolitą Polską a Wolnem Miastem Gdańskiem o ochronie prawnej i o pomocy prawnej w dziedzinie podatków, podpisani Pełnomocnicy złożyli następujące równobrzmiące oświadczenia, które stanowią część składową samej umowy:

1) Zaleca się, aby w przypadkach określonych w artykule III ustęp 2 umowy sporządzano w języku Strony wezwanej także pismo rekwizycyjne lub też dołączano do tego pisma tłumaczenie na odnośny język.

2) Zaleca się, aby Władze skarbowe Stron umawiających się dostarczały sobie nawzajem wiadomości, mających donioślejsze znaczenie dla podatków. Ułożenie formy, w której wiadomości te miałyby być dostarczane, pozostawia się Naczelnym Władzom Skarbowym Stron umawiających się.

Artur Zabicki

Fritz Lademann
Gerhard Sachse
Dr. Ernst Gallasch

Artikel XX.

Sind die Voraussetzungen der Niederschlagung wegen Uneinbringlichkeit der Steuer nach den Vorschriften des ersuchten vertragschließenden Teiles gegeben, so leitet die ersuchte Behörde das Ersuchen unter Beifügung einer Bescheinigung über das Vorliegen der Voraussetzungen und der hierfür vorhandenen Belege an die ersuchende Behörde zurück.

Artikel XXI.

Der Rechtsschutz und die Rechtshilfe, welche in diesem Abkommen vereinbart sind, sollen nur für schwebende Steuerfälle und nicht im Hinblick auf Tatsachen gewährt werden, die sich auf die Vergangenheit beziehen.

Artikel XXII.

(1) Das vorliegende Abkommen tritt am sechzehnten Tage nach dem Austausch von Notizen zwischen dem Senat der Freien Stadt Danzig und der Regierung der Republik Polen in Kraft, in welchem festgestellt wird, daß das Abkommen in der Freien Stadt Danzig bzw. in der Republik Polen bereits genehmigt worden ist.

(2) Es soll solange in Geltung bleiben, als es nicht von Einem der vertragschließenden Teile spätestens sechs Monate vor Ablauf eines Kalenderjahres gekündigt wird. Im Falle rechtzeitiger Kündigung verliert das Abkommen mit Ablauf des Kalenderjahres die Wirksamkeit.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten das vorliegende Abkommen in zwei gleichlautenden Urschriften in deutscher und polnischer Sprache unterfertigt, wobei beide Sprachen in gleicher Weise maßgebend sind.

Gegeben zu Danzig, den siebzehnten März im Jahre eintausendneuhundertzwanzigundvier.

Für die Freie Stadt Danzig:

Fritz Lademann.

Gerhard Sachse.

Dr. Ernst Gallasch.

Für die Republik Polen:

Artur Zabiccki.

3 Siegel.

Schlussprotokoll.

Bei der Unterzeichnung des am heutigen Tage zwischen der Freien Stadt Danzig und der Republik Polen abgeschlossenen Abkommens über Rechtsschutz und Rechtshilfe auf dem Gebiete der Steuern haben die unterzeichneten Bevollmächtigten folgende übereinstimmende Erklärungen abgegeben, welche einen integrierenden Teil des Abkommens selbst bilden sollen:

(1) In den Fällen des Artikel VI Absatz 2 des Abkommens empfiehlt es sich, auch das Ersuchungsschreiben in der Sprache des ersuchten Teiles abzufassen oder dem Ersuchungsschreiben eine Übersetzung beizufügen.

(2) Es empfiehlt sich, daß die beiderseitigen Finanzbehörden sich gegenseitig steuerlich wichtige Nachrichten übermitteln. Es bleibt den obersten Finanzverwaltungsbehörden überlassen, eine Form zu vereinbaren, in der die Nachrichten mitzuteilen sind.

Fritz Lademann.

Gerhard Sachse.

Dr. Ernst Gallasch.

Artur Zabiccki.

Beitritt

72

der Freien Stadt Danzig zu den am $\frac{18. 5. 1904}{4. 5. 1910}$ in Paris geschlossenen Abkommen betreffend Mädchenhandel. Vom 23. 5. 1924.

Auf Grund des Gesetzes vom 21. September 1922 (Gesetzbl. S. 444) wird hiermit verkündet:

Die Freie Stadt Danzig ist den am $\frac{18. 5. 1904}{4. 5. 1910}$ in Paris geschlossenen Abkommen betreffend Mädchenhandel beigetreten.

Der Beitritt ist mit dem 24. Februar 1922 in Kraft getreten.

Die Abkommen sind im deutschen Reichsgesetzblatt 1905, Seite 695 und 1913, Seite 31 veröffentlicht. Da die Veröffentlichung mithin vor dem 10. Januar 1920 erfolgt ist, erübrigt sich ein erneuter Abdruck.

Danzig, den 23. Mai 1924.

Der Senat der Freien Stadt Danzig.
Sahm. Dr. Schwarz.

73

Verordnung

betreffend weitere Umstellung des Preussischen Gerichtskostengesetzes in der für Danzig geltenden Fassung vom 27. März 1923 — Gesetzbl. S. 392 — mit den Abänderungen des Gesetzes vom 22. Oktober 1923 und der Verordnung vom 23. Oktober 1923 — Gesetzbl. S. 1094 und S. 1101 —
Vom 30. 5. 1924.

Auf Grund des § 9 Absatz 2 des Gesetzes über eine wertbeständige Rechnungseinheit in Danzig vom 20. Oktober 1923 — Gef. Bl. S. 1067 — wird folgendes verordnet:

Das Preussische Gerichtskostengesetz in der für Danzig geltenden Fassung vom 27. März 1923 — Gef. Bl. S. 392 — wird dahin geändert, daß im § 7 Abs. 1 Ziffer 5 an die Stelle der Worte „50 000 Mark“ die Worte „1500 Gulden“ gesetzt werden.

Danzig, den 30. Mai 1924.

Der Senat der Freien Stadt Danzig.
Sahm. Dr. Frank.

Bezugsgebühren monatlich a) für das Gesetzblatt für die Freie Stadt Danzig 1,00 G, b) für den Staatsanzeiger für die Freie Stadt Danzig Teil I 0,75 G, c) für den Staatsanzeiger für die Freie Stadt Danzig Teil II 1,00 G. Bestellungen haben bei der zuständigen Postanstalt zu erfolgen. Für Beamte (siehe Staatsanz. f. 1922, Nr. 87) Bezugspreis zu a) 0,60 G, zu b) 0,40 G. Für Beamte gilt auch vierteljährliche Bezugszeit.

Schriftleitung: Geschäftsstelle des Gesetzblattes und Staatsanzeigers. — Druck von A. Schroth in Danzig.
